

Lovens Varighed til en vis Tid, f. Eks. bestemme, den kun skulde være 3 Aar eller deslige, noget, vi jo have Eksempler paa ved Epidemilove. Som sagt i og for sig har jeg ikke noget imod, at selve Bestemmelserne optages i Loven, men jeg tror for det første, at det vilde se underligt i forholdsmæssigt ud at have en saadan Mængde Detailbestemmelser i en Lov, men jeg vil i alt Fald sige, at hvis det skulde ske, maa Sagen gennemgaaes nøjere, baade af Udvalget og af mig. Jeg kan derfor ikke tiltræde Vædringsforslag under Nr. 4. Jeg maa fastholde, at der er alt for stort Ansvar forbunden med intet at gøre i denne Henseende; og jeg kan derfor ikke tro, det vil være rigtigt at fjerne disse Bestemmelser af Paragraffen. Vi maa erindre, at der her handles ikke om den Slags Ting, der forekomme i det almindelige, daglige, borgerlige Liv. Den ærede Ordfører sagde, at vi kunne ikke røre Fødderne for Politibestemmelser og deslige. Det gælder ikke her, for saa vidt man tænker paa Folk i Almindelighed som Medlemmerne af dette Ting; vi transportere ikke stadigt eksploderende Stoffer over Land; det hører til de sjældne Undtagelsestilfælde. Og naar der i Forslaget til Anordningen undtages for disse særlige Forsigtighedsregler de mindre Kvantiteter Krudt, som ere de eneste eksploderende Artikler, der i Almindelighed transporteres over Land, forekommer det mig, at Hensynet til den almindelige Handelsfrihed er tilstrækkelig varetaget. — Heller ikke kan jeg tiltræde Vædringsforslagene under Nr. 9. For det første maa jeg være af den Mening, at det er et fra denne Lovs Genstand temmelig fjænt Emne og noget, som ikke har sin Plads her; og dernæst maa jeg ogsaa minde om, at naar man saa nylig som under 1ste Marts 1889, altsaa for ikke mere end 3 Aar siden, har efter udførlige Forhandlinger vedtaget en Brandpolitilov, saa synes det mig rigtignok at være noget ubetimeligt allerede nu at ville begynde paa saaledes lejlighedsvis at gøre Forandringer i denne. Det har for saa vidt været tilfredsstillende for mig at høre af den ærede sidste Taler, at der ogsaa her i Tinget er forskellige Meininger om Sagen, at det ingenlunde er noget, som man i Almindelighed er enig om, at der ikke skulde være nogen Fare ved at bygge paa den mindre betryggende Maade, som dette Vædringsforslag skal tillade. De Oplysninger, jeg har faaet fra de fagkyndige, som jeg har kunnet sætte mig i Forbindelse med, gaa i den Retning, at det vil være meget farligt at bygge paa denne Maade. Naar man i Brandpolitiloven fordrede, at

en Skorsten skulde have en Vidde af 16 Tommer indvendig, saa var det, fordi den maatte have omtrent denne Vidde, for at en Mand kan komme op i den for at rense den. Bliver den gjort mindre, bliver den indskrænket til 13 Tommer, vil der ikke kunne være Tale om det, saa vil et Mennekte ikke kunne komme op i den for at rense den, og for saa vidt man vilde sige, at en saadan Skorsten paa Landet i Reglen kan renses udenfra, uden at nogen behøver at krybe op i den, saa skal jeg for det første bemærke, at det ikke altid er Tilfældet, der er ogsaa straatætte Bygninger med 2 Etager, og dernæst gælder det ikke, naar Skorstenen ikke er aaben for neden, og det finder Sted i saadanne almindelige Tilfælde, som hvor Skorstenen ender i et Komfur; saa kan man ikke komme til at rense den fra neden ved at staa paa Gulbet og stikke en Stage op i Skorstenen og gnide Soden af. — Hvad angaar Spørgsmaalet om at raadsørge Brandforsikringskølskaberne, skal jeg over for den ærede sidste Taler udtale, at det omtalte Vædringsforslag jo ikke er noget Forslag fra Regeringen, altsaa har Regeringen ikke haft nogen Anledning til at spørge Forsikringskølskaberne, men dersom der skulde blive Spørgsmaal om en almindelig Revision af Brandpolitiloven, vil der sikkert nu ogsaa blive spurgt de andre af Staten anerkendte Forsikringskølskaber og ikke blot Landbygningernes Brandforsikring. Vi maa huske paa, at da Loven af 1889 var til Forhandling, eksisterede der ikke andre af Staten anerkendte Forsikringskølskaber, denne Lov traadte først i Kraft omtrent paa samme Tid, som disse andre Kølskaber bleve anerkendte. Jeg kan derfor ikke stonne rettere, end at Vædringsforslaget under Nr. 9 er ubetimeligt, og jeg vil ikke kunne tiltræde det, saaledes som det foreligger. Jeg tror, at naar man vil indskrænke Loven til det, der ligger nærmest for, nemlig at skaffe en Betryggelse mod Faren ved de eksploderende og andre særlig brandfarlige Stoffer, bør man indskrænke sig dertil og lade saadant Paahæng som dette, om hvilket der dog altid vil vise sig forskellige Meininger, fare. Medens jeg altsaa vil kunne gaa ind paa de øvrige af Udvalget stillede Vædringsforslag, vil jeg ikke kunne gaa ind paa Nr. 4 og 9.

J. Sørensen: Jeg ønsker kun at sige et Par Ord til Anbefaling for Vædringsforslaget under Nr. 9. Grunden til, at det er kommet frem, er jo, at der her foreligger Forslag, der omhandle noget, som er beslægtet med Brandpolitiloven, og at der i